

مقایسه شاخص های گونیال، انتوگونیال، منتال در بیماران مبتلا به پریدونتیت مزمن و مهاجم با

افراد سالم

استاد راهنما : دکتر زرا زرگرپور

استاد مشاور: دکتر ارشاد آقاسی زاده، حمید بخشی

نگارش سهیلا دوستکی زابلی

شماره: ۲۷۸

چکیده :

**مقدمه:** بیماری ای پریدونتال اختلالات شایعی هستند که به صورت پاسخ التهابی میزبان در بافت پریدونتال شناخته می شوند. صرفنظر از نوع بیماری پریدونتال، تغییرات رادیوگرافیک دیده شده در این بیماران، مشابه تغییرات دیده شده در ضایعات استخوانی می باشد. با توجه به امکان تحت تاثیر قرار گرفتن نواحی دورتر از ناحیه ی بیمار به صورت تشکیل یا تحلیل استخوان، در این مطالعه، تاثیر التهاب ناشی از بیماری پریدونتال روی کورتکس تحتانی استخوان مندیبل مورد بررسی قرار گرفت.

**مواد و روش ها:** در این مطالعه توصیفی-مقطعی، دو گروه ۳۴ نفره از بیماران دچار پریدونتیت مزمن و مهاجم انتخاب شد. برای هر یک از گروه های بیمار نیز یک گروه کنترل ۳۴ نفره با پریدونشیوم سالم و شرایط یکسان از لحاظ سن و جمعیت انتخاب گردید.

جهت مقایسه ضخامت کورتکس تحتانی مندیبل، در رادیوگرافی پانورامیک هریک از افراد بیمار و سالم، اندازه ی شاخص های منتال، گونیال و انگونیال اندازه گیری گردید و اندازه ی شاخص ها در گروه های بیمار با گروه کنترل مربوطه، توسط روش های پارامتریک T-test و ANOVA، مورد مقایسه آماری قرار گرفت.

**نتایج:** نتایج این مطالعه حاکی از بزرگتر بودن میانگین اندازه ی شاخص منتال در افراد دچار پریدونتیت مهاجم نسبت به افراد گروه کنترل بود. بین اندازه ی سایر شاخص ها در گروه پریدونتیت مهاجم با گروه کنترل و همچنین بین اندازه ی هیچ یک از شاخص ها در گروه پریدونتیت مزمن با گروه سالم، اختلاف معناداری مشاهده نگردید.

**بحث:** باتوجه به اینکه بیماران دچار پریدونتیت مهاجم غالباً جوان بوده و در افراد جوان لایه ی پریوستال قابلیت استخوان سازی بیشتری دارد، بزرگتر بودن میانگین شاخص منتال در این گروه تا حدی قابل توجیه می باشد.

**واژگان کلیدی:** پریدونتیت مزمن و مهاجم، شاخص منتال، شاخص گونیال، شاخص انتوگونیال